

Светлина

Вестник за информация, култура и народно стопанство.

ДУПНИЦА, 10 септември 1921 год.

ИЗЛИЗА ВСЕКА СЖБОТА

Урежда се от редакционен комитет при сътрудничеството на обществени дейци и др.

Ръкописи не се връщат. Адрес: "СВЕТЛИНА".

БРОЙ

40

БРОЙ

За обявления се плаща: на 1 стр. 80 ст. кв. см. на останалите по 60 ст. на учреждения по 60 ст. дума. 1 брой 50 ст. Абонамент за година 30 лв. за 6 м-ци 15 лв. 3 м-ци 8 лева

Франко-Българска Банка

за международна търговия

АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО

апжлно внесен 20,000,000 лева.

НА ДРУЖЕСТВОТО

ИТЕ ТЮТЮНЕВИ ФАБРИКИ

— С О Ф И Я —

нтрапа: С О Ф И Я.

Пловдив, Русе, Хасково и Дупница.

Французските финансови групи:

Paris, Caisse commercial et Industriel et Crédit Foncier du Brésil et de merique du Sud — Paris.

всекакви банкови операции.

срочни и дезсрочни по най-либерални щии сметки, спестовни книжки или срочни свидетелства.

шва всекакви преводи за лността и за странство при

ИЗНОСНИ УСЛОВИЯ

графически адрес: „интербанк“

скате ли

ат сливите повече ракия? Къчи по 3 — 4 хиляди кило- ще намерите при Крум нов в Дупница.

ЧИТЕЛИ!

тетради, моливи, мастила, блок-тибишири, плочи, калемии и др.; арски материяли и училищни по-избор и на цени конкурентни ще НИЖАРНИЦАТА на

. Лазаркови — Дупница.

а покупка ще имате значителна жпка за бедните ученици.

К. ЯНКОВ — Горна Баня

СВОБОДНА ТРИБУНА

Тде е изхода?

Нема в тържищата на Европа друго произведение, което сравнително естествено си стойност, да докарва на производителя си толкова печала, каквато докарва коприната.

От около четиредесет окръжи, които обработват черницата, повечето от тях я имат за главно богатство

П. Пастуф. И селенина вместо да работи цела година, като роб и в края на краищата пак да чака да продаде вола си през зимата за да излезе на лето, взе да работи само 2—3 месеци и да живее като бег. Отхрани 3—4 унци буби; продаде 150—200 кгр. пашкули. Закара ги на тържището прибере си парите, па си гледа кефа

А земеделеца, оре, сее, жене, върше — мжчи се цела година и пак гладен.

В едно кжсо време, благодарение на омази нищожна животинка, която ние тук в дупнишко отглеждаме само за ко-неца да си шием конопените ризи, икономическото положение на този беден край се издигна в своя разцвет.

Свидетел бех при раздаването бубено семе в с. Баня, кждето две унци се раздадоха на 30 кжчи! Този факт е достатъчен да разбере всеки бубар колко силно е застъпена тази индустрия тук.

Нашия селенин тук в дупнишко, ако благодарение на войната не се беха повдигнали цените на тютюна бе изгубил посоката. Па и днес при този застой на тютюневата търговия, пак не е розово положението му. Цела година нещасия се мжчи до кат види тютюна си на денк и след това трябва да чака още една, две години за да го види в кесията си. А през това време той затхва до гуша в борчове и то веч за сметка на тютюня и като го продаде, ето ти отчаяние, парите недостигат да се разплати на половин! А кредиторите протестират полиците! Нема какво, ще се продават...

Време е да се позамислим:

не ще ли направим добре, ако обжнем тютюнищата на черничевии градини? Тази отлична почва, кржстосвана почти на всекжде с достатъчно вода, ще ни даде отлични черничевии градини. И аз съм уверен, ако се направи това в един кжс период Дупнишко с своя трудолюбив народ ще се издигне икономически много по-високо отколкото е днес.

А селенина нема да се мжчи цела година непрестанно и в края на краищата да тича в Б. З. Банка за заеми, а ще си отгледа бубиците в 2—3 месеци, ще си ги закара на тържището — ще прибере парите и вместо да ходи в Банката и досажда с своите всекидневни заеми той ще почве да я обикаля за да внесе нещо спестено за черни дни.

Селени, искате ли да престанете да зависат ваше икономически интереси от крупните търговци и лихвари? Искате ли да престанете да ходите като просеци от търговец на търговец да му се кланяте с собствената Ви стока? Искате ли да престанете да затжвате в джлгове? Заменете тогаз тютюнищата с черничевии градини! Там е изхода! Само 3—4 декара черничева градина и прехраната на едно семейство е гарантирана и то само в два месечна работа, а не цела година! Ще отгледате 2—3 унци буби ще продадете 100—150 кгр. пашкули, ще си приберете ведната париците и ще си гледате кефа. Сейте черници! Там е спасението Ви.

Н. С. Додов.

Пжтищата из нашите лозя

продължение от брой 38

Прекарването на пжтищата из лозята трябва да стане побързо. I защото с това ще се насжчат най-много гражданите да засият лозарството и овощарството и ще се създаде много добжр приход за общината; II защото са свободни-незасадени-места и нема да пречи нищо за правилното прокарване на пжтища и III. Кolkото се побързо прокарват тези пжтища, толкова побързо ще се разпределят правилно (кадастрират) нашите лозя, които сега имат сжвсем неправилна форма и сжвсем разна големина.

Общинския сжвет ще трябва да подготви тази работа от по рано като сHEME план на всички местности из лозята и прочертае пжтищата на книга, та като започнат трудоваците работата, да се не бават. Пжтищата трябва да бъдат хоризонтални и успереди да се сжединяват на по две три места с наклонни пжтища по които да могат да се движат товарни коли. Разстоянието между сжседните пжтища трябва да е 100 метра за стржмнините и 200 метра за равнини. До

Страшните дни.

(3)

— Майко! далече ли е още татко?
— Болка сви сжрдцето на Наташа тя едвам уджржа сжлзите си.
— Не Сашко, още малко, и ний ще бждем вече при него. Малката Ося се сжбуди и почна да плаче. Наташа едвам вдигайки се от земята и даде да сучи.

В сжрдите и немаше много млеко, вследствие пжтя, па и от когато се научи, че ще се изселват не бе турнала залак хлеб. Тя чувствуваше глада, обаче не и се тургаше нищо в устата. Сашко седна до майка си и сложи глава на колените ѝ и скоро заспа.

Ноша бе доста тжмна, гласове на новопристигнали, тжрсейки се един други нарушаваха тишината. Нуждаючи се за зода скоро намериха селския бунар за да си налят защото из пжтя немаше вода. Тук-таме се запалиха свещи.

На Наташа се искаше тук да постоят повече за да си отпочине, защото мислеше, че ако скоро тржгнат ще бжде принудена да остане из пжтя. След едночасова почивка нетжрпеливи некои поч-

наха да викат за тржгване. Наташа която бе задремала, вдигна морна глава разбра, че трябва да се върви. Тя погали лицето на Сашко, които сладко спеше, жалко и бе да го пробуди знаейки какво нещо е сжжит за детето и при това уморено. Почака докато роднините и да приготвят колата и когато последната потегли, почна да разбужда Сашко. Сашко не искаше и да чуе майка си, нему се спеше, обаче като виде че майка му нема да го остави да спи стана, триейки си очите се разплака. Наташа му даде дрешките, нарами нейния багаж взе Ося и тржгна.

Шест дни вече как пжтуват. Желанието на всички да вървят вкупом почна да изчезва и всеки, който се чувствуваше силен гледаше да върви напред защото храната на некои се привжршваше а те не бежа стигнали на половината пжт а всичките села през които минаха бежа пусти. Останаха надире много от селениите, които немаха кола или добитжк, а за нещастие за това време имаха стари хора или повече малки деца. Добитжка едвам вървеше, защото храна немаше, а по пжтя всичко бе изгорело от сушата, и всеки нов ден той намаляваше хода. Това загрижи всички, които разчитаха на него че ще могат да понесат с по малко труд-

ности пжтя и бежа принудени да копаят корени за да го хранят.

Наташа не бе с пжрвите. Тя вървеше с своите роднини, които за да се отморява и взимаха често товара от гжрба и го качваха на колата. Стигайки в едно село роднините и решиха тук да почиват цел ден да опекжт хлеб и да потжрсат храна за добитжка. Наташа бе довольна от това решение защото и тя чувствуваше, че силите и сжвсем я напускат. Кжм това решение се присжединиха и други и скоро това село оживе от нови стопани. Почнаха да пушат комини и да се паят пещи да пекжт хлеб бжия което носеха брашно. Други които немаха брашно, почнаха да отварят кжщите и да тржсат нещо останало за ядене. Никой не блазнеше, хубавите покжщнини, които старите стопани сж оставили, на всеки око то тржреше да зжрне онова, което ще може му насити стомаха. Наново празните хамбари и санджци се очукаха и сжбираха най-грижливо останалите прашинки. А когато и те не задоволиха гладните стомаси, почнаха да копаят корени да варят чорба от тех, други заколваха добитжка си, който и без това бе обречен на загиване и по тоя начин залжгваха гладните си стомаси.

(следва)